

kunne have den nødvendige Tillid til os. Det søger man nu i Lovforslaget opnaaet derved, at der foreslaas, at Slagtning til Udførsel kun maa finde Sted i Statsslagterier, i private Slagterier, som ere godkendte af Landbrugsministeren, eller i kommunale Slagterier, naar de underkaste sig de samme Bestemmelser som de, der ere foreskrevne af Landbrugsministeren, og som maa iagttages som Betingelse for Godkendelse af de andre Slagterier. Udførsel af Pølser og Konserves m. v. tillades kun fra Slagterier og Fabrikker, der ligeledes ere godkendte af Landbrugsministeren, og denne Godkendelse kan kun gives Slagterier, hvis Produktion hovedsagelig er beregnet paa Eksport til Udlandet, derimod ikke til saadanne Slagterier, som hovedsagelig ere beregnede for det indenlandske Forbrug; og hvis Slagterierne gaa over til væsentlig at sælge til indenlandsk Forbrug, kan Landbrugsministeren fratage dem Godkendelsen.

Dernæst bestemmer Lovforslaget, at der skal være et effektivt Dyrslægetilsyn ved alle vore større Slagterier. Vi have for Tiden Dyrslægetilsyn vistnok ved alle vore Slagterier — at det er noget mangelfuldt, vil jeg for øvrigt ikke bestride — men Lovforslaget tilsigter altsaa her at indføre statsansatte Dyrslæger ved alle vore private Slagterier, dem, vi kalde private eller Andelsslagterier. Staten ansætter dem, afskediger dem, lønner dem og tilvejebringer en Instruks, hvorefter de have at rette sig med Hensyn til Tilsynet af Dyrene, som skulle synes først i levende Live og dernæst efter Slagtningen. Da Dyrslægerne endvidere blive stillede under en Inspektør, eller har Tilsyn med dem, maa det i det hele forudsættes, at man kan være sikker paa, at Tilsynet virkelig bliver effektivt og ensartet over hele Landet. Forslaget foreslaar, at de private Slagterier og Andelsslagterierne skulle refundere Staten Halvdelen af den Udgift, som Lønningerne medføre. Hvis man tænker sig, at Lønnen efter Lovforslagets Bestemmelse gennemsnitlig bliver 2,500 Kr. til hver Dyrslæge, vil det tilsammen, da vi have 25 Andelsslagterier og 17 private Svin slagterier og Kvægslagterier, altsaa i alt 42, ganske vist medføre en Udgift til disse Dyrslæger af saadan noget, som ca. 100,000 Kr. Men man maa jo huske paa, at for Kødets Vedkommende have vi allerede i 6 Aar haft visse Bestemmelser om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød. Den sidste Lov, som er af 22de Februar 1897, og som skulde erstattes af denne Lov, fastsætter, at Mi-

nisteren ansætter Veterinærtilsyn ved Slagterier, hvor der i større Omfang finder Udførsel af Kød Sted, og disse dertil ansatte Dyrslæger lønnes efter Bevilling paa de aarlige Finanslove. De ere altsaa statsansatte i Forvejen efter den hidtil gældende Lov. Som Forslaget her foreligger, komme Slagterierne til at betale Halvdelen. Hvad de kommunale Slagterier angaar, som ligeledes kunne have Udførsel af Kød og Flæsk, da hedder det i Lovforslaget, at Kommunalbestyrelsen selv ansætter og lønner Dyrslæger. Ogsaa her kan man sige, at der er en Forskel, som dog ikke gør stort, fordi det ogsaa her er en offentlig Autoritet, som ansætter dem, og ogsaa de kommunale Raad ville ganske sikkert have et lignende Ansvar som Staten for at gøre Tilsynet effektivt, og de ville lige saavel som Staten være sikre paa at have dygtige Dyrslæger til at føre dette Tilsyn.

Det hedder i Forslaget, at det kun er sunde Varer, der maa eksporteres, de, som altsaa maa faa det saakaldte Statsstempel, og som frit kunne gaa igennem til alle Landets Kommuner, og dernæst have vi en Slags anden Klasses Stempel, som sættes paa betingelsesvis sunde Varer alene, men dem har man ikke her turdet foreslaa at kunne eksporteres. Derimod har i Kommissionen et Flertal indstillet, at naar en statsansat Dyrslæge under saa betryggende Kontrol sætter sit anden Klasses Stempel paa Kød og Flæsk, maa det kunne gaa ind i de andre Kommuner i Landet uden nogen Efterkontrol, navnlig da alle sagkundige erkende — det ses f. Eks. i Skrivelse fra Sundhedskommissionen for Kjøbenhavn, som er gengiven i det sidste Bilag — at det ikke er muligt at føre betryggende Kontrol, dersom man ikke kan efterse de indvendige Organer; de skulle kunne granske Hjerner og Nyre, ellers kunne de heller ikke se Svaghederne. Men Flertallet fandt da, at saa er der egentlig ikke nogen Betryggelse ved at lade Kommunerne foretage nogen Efterkontrol, naar de selv her indrømme, at de overhovedet ikke kunne kontrollere betryggende, naar de indvendige Organer ere borte. Men et Mindretal i Kommissionen havde indstillet, at Købstæderne skulde have Lov til at have denne Efterkontrol for 2den Klasses Varer.

Ministeren har fulgt Flertallets Indstilling, som jeg ogsaa vil anbefale, og det forekommer mig, at han ikke heller godt kan andet. Thi han vilde jo undergrave sin egen Autoritet, hvis han ikke gjorde det. Lad os som Eksempel tage et Slagteri i Forhold til en hvilken som helst